

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 768/2025
12.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Бојића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 164/24 од 22.11.2024. године и Вишег суда у Чачку Кж1 23/25 од 03.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Бојића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 164/24 од 22.11.2024. године и Вишег суда у Чачку Кж1 23/25 од 03.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 164/24 од 22.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 94.500,00 динара, те ОЈТ-у у Чачку износ од 25.718,35 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена ББ ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 23/25 од 03.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Бојић наводи да подноси захтев за заштиту законитости против става I пресуде Основног суда у Чачку К 164/24 од

22.11.2024. године, међутим из образложења захтева произилази да је исти поднет против обе нижестепене пресуде, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине правноснажне пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, из члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Бојић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, при чему у образложењу захтева, поред оспоравања разлога правноснажних пресуда и указивања на погрешну примену одредбе члана 16. ЗКП, бранилац суштински оспорава утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), посебно указујући на контрадикторности у исказу оштећене, дајући сопствено мишљење о њеним мотива да неистинито прикаже ток спорног догађаја на штету окривљеног. Додатно истиче значај исказа сведока ВВ, који према ставу одбране, такође није правилно оцењен. Надаље, бранилац наводи да је суд погрешно одбио извођење предложених доказа одбране, услед чега је чињенично стање остало погрешно и непотпуно утврђено, што је било од утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Како, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда одредбе члана 440. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, дакле, ни предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, то је овај суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић